

Bronzérem és bundagyanú – kis magyar EB-történelem

2016 június 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Bár az els? Európa-bajnokságot 1960-ban rendezték meg, a viadal gyökerei egészen az 1920-as évekig nyúlnak

vissza.

Henri Delauney francia labdarúgó-sportvezető, a FIFA elnökségének tagja már 1927-ben felvetette egy európai labdarúgó-kontinenstorna ötletét. A világszövetség illetékesei ekkoriban még sokkal inkább a világbajnokság megszervezésével voltak elfoglalva, és az ötlet megvalósulására még évtizedeket kellett várni.

A kezdetek

Az első selejtezőket végül több mint 30 évvel később, 1958-ban játszották le, majd 1960-ban – szintúgy Franciaországban – megrendezték az akkor még Európai Nemzetek Kupája néven futó sorozat első négyes döntőjét. A kontinensviadal 1976-ig négycsapatos, 1992-ig nyolccsapatos, 2012-ig pedig tizenhat csapatos rendszerben rendezték, idén pedig már 24 válogatott vesz részt a tornán. A házigazda már a kezdetektől automatikusan részt vett a viadalon, az azonban 2000-ben fordult elő először, hogy két ország rendezte a tornát (Belgium és Hollandia).

Magyarország az 1960-as négyes döntőbe még nem jutott be, mivel a selejtezőkben, a nyolcaddöntőben kétszer vereséggel búcsúzott a későbbi győztes, Lev Jasin fémjelezte szovjet válogatottól. 1964-ben a csoportkör, valamint az NDK elleni nyolcaddöntő abszolválását követően a negyeddöntőben a franciákkal került össze a válogatott, és miután a 3-1-es párizsi sikert követően a magyarok Budapesten is 2-1-es győzelmet arattak, következhetett a spanyolországi négyes döntő.

A spanyolok elleni elődöntőben a házigazdák szereztek vezetést, de Bene a 84. percben egyenlített, ám Amancio hosszabbításban szerzett góljával végül a spanyolok jutottak a döntőbe. A bronzmérkőzés a magyarok szempontjából gyakorlatilag az elődöntő tükré volt, itt ugyanis a dánok egyenlítettek nem sokkal a vége előtt, Novák és Bene hosszabbításban szerzett góljaival azonban a magyarok megszerezték a bronzérmeket. Az Európa-bajnok a döntőben a szovjeteket legyőző spanyol válogatott lett.

Ügynökkélelem és románverés

1968-ban a negyeddöntőben a szovjetekkel került össze a magyar csapat. A selejtezőre nem csak a válogatott, az állambiztonság is komolyan készült – olvashatjuk Takács Tibor *Szoros emberfogás* című könyvében. A jobb helyekre szülő belépőket a Munkásárség és a BM kapták meg, 4-5 darabnál több jegy nem szólhatott egymás mellé, és voltak olyan szektorok, amelyekbe nem is lehetett belépőt kapni. Rendbontás azonban nem történt, mindössze a Csehszlovákiából érkező magyar szurkolók viselkedése keltette fel az ügynökök figyelmét, a drukkerék ugyanis csúrhének nevezték a szovjet csapatot, és a magyarokat ellenfeleik agyonrúgására biztatták.

A válogatott Budapesten 2-0-ra győzött, a moszkvai visszavágón azonban 3-0-ás vereséget szenvedett, így végül nem jutott a négyes döntőbe. A szurkolók közül sokan felvetették, hogy a magyaroknak „le kellett adniuk” a meccset, ám valójában szinte biztos, hogy nem érkezett felülről ilyen irányú utasítás. Érdekesség, hogy 1968-ban az Olaszország-Szovjetunió elődöntőn 120 perc után sem született döntés, és mivel ekkoriban még nem létezett tizenegyespárbaj, az olaszok pénzfeladobással jutottak döntőbe, amelyet újrajátszott meccsen végül meg is nyertek a Jugoszlávok ellen.

Az 1972-es EB-selejtező negyeddöntőjének meccsei mindenki számára emlékezetesek maradtak, akik élben követték az összecsapásokat. Miután ugyanis a magyar és a román csapat 1972. április 29-én Budapesten 1-1-es döntetlent játszott egymással, Bukarestben pedig május 14-én 2-2-re végeztek a felek – mivel ekkoriban még nem számított az idegenben lőtt gól –, következhetett a mindent eldöntő, harmadik mérkőzés, amelyet semleges pályán Belgrádban rendeztek meg. Bár a találkozó sokáig 1-1-re állt, három perccel a mérkőzés vége előtt Szűke István végül beléte a magyar csapat Európa-bajnoki részvételét jelentő gólját. Az egyik magyar szurkoló örömeiben még a pályára is berohant, és megölelte Páncsics Miklóst, aki csak annyit mondott: „Gyorsan le, nehogy lefújja a görög!” - utalt a játékvezetőre a válogatott háttvédje. A négyes döntőben csak az utolsó helyen az utolsó helyen végzett a magyar csapat, miután az elődöntőben a szovjetektől, a bronzmeccsen pedig a házigazda belgáktól is kikaptak.

Bár a négyes döntő már nem hozott szerencsét a magyaroknak, ezt követően hosszú évtizedeken át az Európa-bajnokságra sem sikerült kijutni a válogatottnak. Bár az idei kontinensviadalon a legnagyobb magyar EB-siker, a bronzérem (pontosabban az elődöntő) elérése legfeljebb a Leicester bajnoki címéhez hasonlítható csoda lenne, a csoportból való továbbjutásra (talán) lehet esélye a csapatnak.

www.mult-kor.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló